

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 82**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

kan vänta, sade alltid Anna Com.
 (Stuckare, jag är rädd hon ej kan vänta
 länge nog, jag är rädd att hon är sjuk)
 Spjäf går jag i den fullkomligaste oskun-
 nighet om hvad det blir af min bok.
 Tidningarna brädeka inte och ingen
 annan heller. Jag skulle ha önskat att
 Betty hade skrivit ett par ord, hon är
 en så bra barometer. Så värst rädd
 är jag ej, ty jag väntar ingenting, men
 jag vill ej gärna ha allt för mycket
 övert. Slipper jag bara detta, skall jag
 vara nöjt med pengarna och resa
 och den sköna kaupen att man ostörd
 af alla löften och förpliktelser
 få grundläggas en ny bok. Vi ska
 gå på med vår kapplöpsring till
 frömmna för litteraturen. Det

Utmått öfver bref, tack. Det får jag vara på
 i morgon. Dargnäst, jag har ej kritiserat som na-
 digare. Det är gäverna som afgör en afslutning
 det är publikum, de den tycker om ett ärolog och
 gott arbete. Får det alla en. Det är
 Fall 1831. 17 maj
 den vara kritisk, som säger. Hall kom-
 men mag all skrika har, men det löst.
 det g. & mycket har man gör. Det är
 galle arate ha någon utmärskan av lifen.

Wäraste!
 Jag börjar, som du slutar, det är
 bra roligt med John Hall, det tycker
 just vara en sådant svensk, som det
 borde vara. Jag är riktigt glad åt det.
 Du har nu ett centrum, där man rik-
 tigt beundrar dig och förtjusningen kom-
 mer sedan så småningom att stråla
 ut öfver detta och andra land. Du behöfva
 vi ej göra något för öfversättare och så-
 dant, allt kommer att gå af sig själft,
 antingen kommer till den, som kan

har aldrig varit någon, som
blifvit så and på mig, så jag
misslyskats och så glad, så jag lyckats
som du. Hädanefter blir du väl
reut förfärlig i att skriva på.

Bersa har nu slutat John, hon är
mycket nöjd och förstår fullkom-
ligt, att det är en stor bok, som ska
skrivas. Hon tyckte bäst om gubben
och sörgde honom genom hela
boken. Men hon var också
rörd af John och tyckte om ho-
nom. Om du vill ha mer
äro och utseende, än du redan
har säger Bersa, så får du det med
det är ~~sant~~^{sant} att du skriver me-
ödrigt oläsligt i äggarbetet det som
står i kanten och på breffort. Jag

hade läst Goodtemplare, jag begrep
i ett ord, men att kan ju hända. Det
förvånade mig mycket, att du trodde
att jag skulle ha telefonkort till en
tidningrummet. När brukar jag
telefonera? Var för resten gjuten
och var för blygrann.

Jag har nu pars, som är stort
som en handelsutgivning och är skrif-
vet på två språk svenska och franska.
det kostade fem kr., men det är
kanske bra att få det öfverallt.
För resten tänker jag på all möj-
ligt, mamma är bedröfvad för
mina strumpor, som varit få
stamma hemma, hela välskapet.
Hon tycker det är bedröfligt.

John Hall kommer nog att göra sin
 sak till sin fulla förtjänat behållning.
 Och om du bara kunde veta sådana
 usla recursioner jag fick på julle
 för Gösta, då skulle du ej fråga
 så mycket efter Tiedringarna. Nej
 en bra bok och en förälskad publicist
 det är allmakt, som ger en ställ-
 ning. Det andra är nog bra, men
 jag tycker att det du nu redan är
 i hannu.

Bröckners skrifver och bjuder på
 onsdag hos den halfsju den dag
 vi äro i Hörsenhannu. Jag svarar
 väl ja. Svaret straxt om du har
 något emot att jag råder honom
 John Hall. Jag har ännu att göra det,
 men jag vill ändå fråga. Kanste
 du ej vill ha henne ^{fru Bröckner} till eventuelt
 kvärsättare om du föreslå något sådant

6
Pone de ej öfvernåttare skulle jag
göra det utan att fråga.

Du skref ju att J. H. skulle bindas
i hvitte band, därför skref jag. Det
var roligt för John att han blir
vit. — Vi äro på Rapperey kvay-
dag. Jag är riktigt trött och hade
nu annat att tänka på. På
min födelsdag skall jag själf
ha främnande.

Nu är jag för sömnig och får
sluta. tack för kartan, det
var snällt. Receptionen är
bra tror jag, bara det giings
så och så.

Diin Selma.